

## TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη



ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Αλέξης Παπαχελάς

## Οι Έλληνες της διασποράς ανακαλύπτουν την Ελλάδα

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΜΑΚΡΗ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Τα τελευταία 2-3 χρόνια έχει συμβεί κάτι πρωτόγνωρο και ιδιαίτερα αισιόδοξο. Χιλιάδες συμπατριώτες μας της μακρινής διασποράς της Αμερικής, της Αυστραλίας και του Καναδά έχουν ανακαλύψει την Ελλάδα. Σε ένα βαθμό αυτό συνέβη λόγω κορωνοϊού. Η χώρα μας ξεχώρισε για την αντιμετώπισή του, ενώ δεν ήταν λίγοι όσοι αποφάσισαν να έλθουν και να κάνουν από εδώ τη δουλειά τους. Την ίδια στιγμή, βελτιώθηκε σημαντικά το brand της χώρας, έγινε ξανά μόδα έπειτα από πολλές δεκαετίες. Είναι εντυπωσιακό πόσο δημοφιλείς είναι ελληνικοί προορισμοί στις ΗΠΑ και στον Καναδά. Αλλά τον «χορό» σέρνουν οι ομογενείς, οι οποίοι όμως δεν έχουν καμία σχέση με αυτό που είχαμε στο μυαλό μας παλαιότερα σαν τον «θείο από το Μπρούκλιν». Μιλάμε για τη δεύτερη και τρίτη γενιά, που έχει σπουδάσει και έχει ανέβει θεαματικά σε μορφωτικό και βιοτικό επίπεδο.

Και αυτοί οι άνθρωποι, όμως, έρχονται στον τόπο τους και διαπιστώνουν με έκπληξη ότι η Ελλάδα δεν είναι η Ψαροκόσταινα που είχαν στο μυαλό τους από τον παππού και τη γιαγιά. Είναι μια χώρα με υψηλό επίπεδο υπηρεσιών σε ορισμένους τομείς, δρόμους και υποδομές πολύ καλύτερες από αυτές των αμερικανικών μεγαλουπόλεων και ανθρώπους που συνδυάζουν τον επαγγελματισμό με τη ζεστασιά. Ενθουσιάζονται με όσα ανακαλύπτουν, από τα ελληνικά κρασιά μέχρι τα μουσεία και, βέβαια, τον πιο χαλαρό τρόπο ζωής. Επισκέπτονται τα χωριά των προγόνων τους και αναζητούν τις ρίζες τους. Μερικοί προχωρούν και ένα βήμα παρακάτω και προσπαθούν να βρουν πώς θα αποκτήσουν ελληνική υπηκοότητα.

Χρόνια ψάχναμε τρόπους για να φέρουμε πιο κοντά τη διασπορά με την πατρίδα. Με τα χρόνια κατέστη



σαφές ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει μέσα από κρατικοδίαιτα φαραωνικά σχήματα και επαγγελματίες-ομογενείς. Βασική προϋπόθεση ήταν, άλλωστε, να γίνει η Ελλάδα πιο ελκυστική γι' αυτούς τους ανθρώπους. Οι δεσμοί κρατήθηκαν, βέβαια, και έπαιξαν καθοριστικό ρόλο οι διάφοροι οργανισμοί που φρόντιζαν, στους δύσκολους καιρούς, να φέρνουν εδώ νέους ομογενείς είτε τα καλοκαίρια είτε για ένα χρόνο πανεπιστημιακών σπουδών.

Αυτό που βλέπουμε, όμως, τώρα είναι ένα νέο φαινόμενο. Μας γεμίζει χαρά και αισιοδοξία, γιατί οι συμπατριώτες μας γυρίζουν στα μέρη τους και είναι οι καλύτεροι δυνατοί εκπρόσωποι και «πρέσβεις» της Ελλάδας. Τους ακούς να μιλούν γι' αυτήν και νιώθεις σαν να παίρνεις αντίδοτο για τη συνήθη τοπική μιζέρια και τον κυνισμό που –δυστυχώς– καταφέρνει να καταπίνει ακόμη και τον ελληνικό ήλιο, που συνήθως συγχωρεί τα πάντα.

DOCUMENTO Δημήτρης Χατζηνικόλας

## Κάτι τρέχει στην Ελλάδα με τη δημοσιογραφία

το iefimerida.gr θεωρούν «βόμβα» το γεγονός ότι ο πρώην διοικητής της ΕΥΠ (επί ΣΥΡΙΖΑ) Γιάννης Ρουμπιάτης «παραδέχτηκε» (έτσι τουλάχιστον έλεγε το ρεπορτάζ από την εξεταστική) ότι η υπηρεσία του παρακολουθούσε τον πρώην πρόεδρο του ΤΑΙΠΕΔ Στέργιο Πιτσιόρλα επειδή –όπως είπε ο πρώτος– διαπραγματευόταν την πώληση ελληνικών νησιών σε εταιρεία ξένων συριακών συμφερόντων στην οποία είχε ενεργό ρόλο ο ίδιος. Ετσι λένε τουλάχιστον, κάτι που ο ίδιος ο Γ. Ρουμπιάτης διέψευσε. Αυτά κάνει το απόρρητο: σε αφήνει έρμαιο στα χέρια της παραπληροφόρησης, αλλά δεν είναι αυτό το θέμα μας. Στο ίδιο, εξαιρετικά φιλικό προς τη ΝΔ σάιτ θεωρούν απολύτως φυσιολογική και σύννομη την παρακολούθηση, πάλι από την ΕΥΠ, ενός Έλληνα ευρωβουλευτή, την περίοδο μάλιστα που διεκδικούσε την ηγεσία του τρίτου κοινοβουλευτικού κόμματος της χώρας και ενδεχομένως ρυθμιστή του επόμενου κυβερνητικού σχήματος, όπως και δημοσιογράφων που ερευνούσαν τραπεζικά θέματα και ζητήματα του λεγόμενου μεταναστευτικού!

Προφανώς και στις δημοκρατίες κάθε Μέσο έχει κάθε δικαίωμα να θεωρεί «βόμβα» ή fake news όποιο θέμα επιθυμεί. Αλλά μήπως λίγο –«λίγο» γράφω– στην ημεδαπή έχουμε χάσει την μπάλα; Πώς δηλαδή είναι «βόμβα» μια δήλωση ότι ένας πρώην πρόεδρος του ΤΑΙΠΕΔ διαπραγματευόταν πώληση νησιών σε εταιρεία στην οποία είχε ενεργό ρόλο (ξαναγράφω: να ερευνηθεί το θέμα) αλλά όταν η κόρη του πρωθυπουργού προσλαμβάνεται ως investor relations manager σε μεγάλο fund της ημεδαπής που έχει αγοράσει τη μισή χώρα είναι Κυριακή; Και οι δημοσιογράφοι που αποκαλύπτουν την είδηση είναι «λαϊκιστές» και «κιτρινιστές» που «εμπλέκουν οικογένειες»!

Τυχαία τα παραδείγματα, θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω εκατοντάδες άλλα παρόμοια (στην Ελλάδα άλλωστε δεν βαριέσαι ποτέ), αλλά κάτι τρέχει με τη δημοσιογραφία στη χώρα.

Και αυτό που τρέχει είναι η απόλυτη στράτευση της με οργανωμένα οικονομικά συμφέροντα τα οποία θεωρούν ιδιοκτησία τους τη δημοσιογραφική πένα

και φροντίζουν να επιβραβεύουν και να περιφέρουν ως πετυχημένο project την πιο πειθήνια. Ουδείς δημοσιογράφος εκτός του κυρίαρχου mainstream μπλοκ μπορεί να βιοποριστεί, για παράδειγμα, στα κανάλια, πλην ελάχιστων εξαιρέσεων.

Όταν το παραπάνω σκηνικό αποκτά, με το πέρασμα των δεκαετιών, χαρακτηριστικά κανονικότητας μας χτυπούν την πόρτα ο παραλογισμός, η τοξικότητα, η αναξιοκρατία και η διαπλοκή. Και επειδή η επικαιρότητα «φιλοτεχνείται» (μας αρέσει δεν μας αρέσει) από δημοσιογραφικές ατζέντες, η κοινωνία μοιραία ακολουθεί και προσαρμόζεται. Γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία για το δημοκρατικό πολίτευμα ο πλουραλισμός στην ενημέρωση και κυρίως η ανεξαρτησία των Μέσων από την πολιτική και τα μπλοκ εξουσίας. Δυστυχώς, στην Ελλάδα ουδείς έχει ασχοληθεί σοβαρά με το θέμα – ούτε οι δημοσιογραφικές ενώσεις. Ουδείς έχει ασχοληθεί με τον πλουραλισμό στην ενημέρωση και κυρίως την ανεξαρτησία των Μέσων από την πολιτική και τα μπλοκ εξουσίας – ούτε οι δημοσιογραφικές ενώσεις